

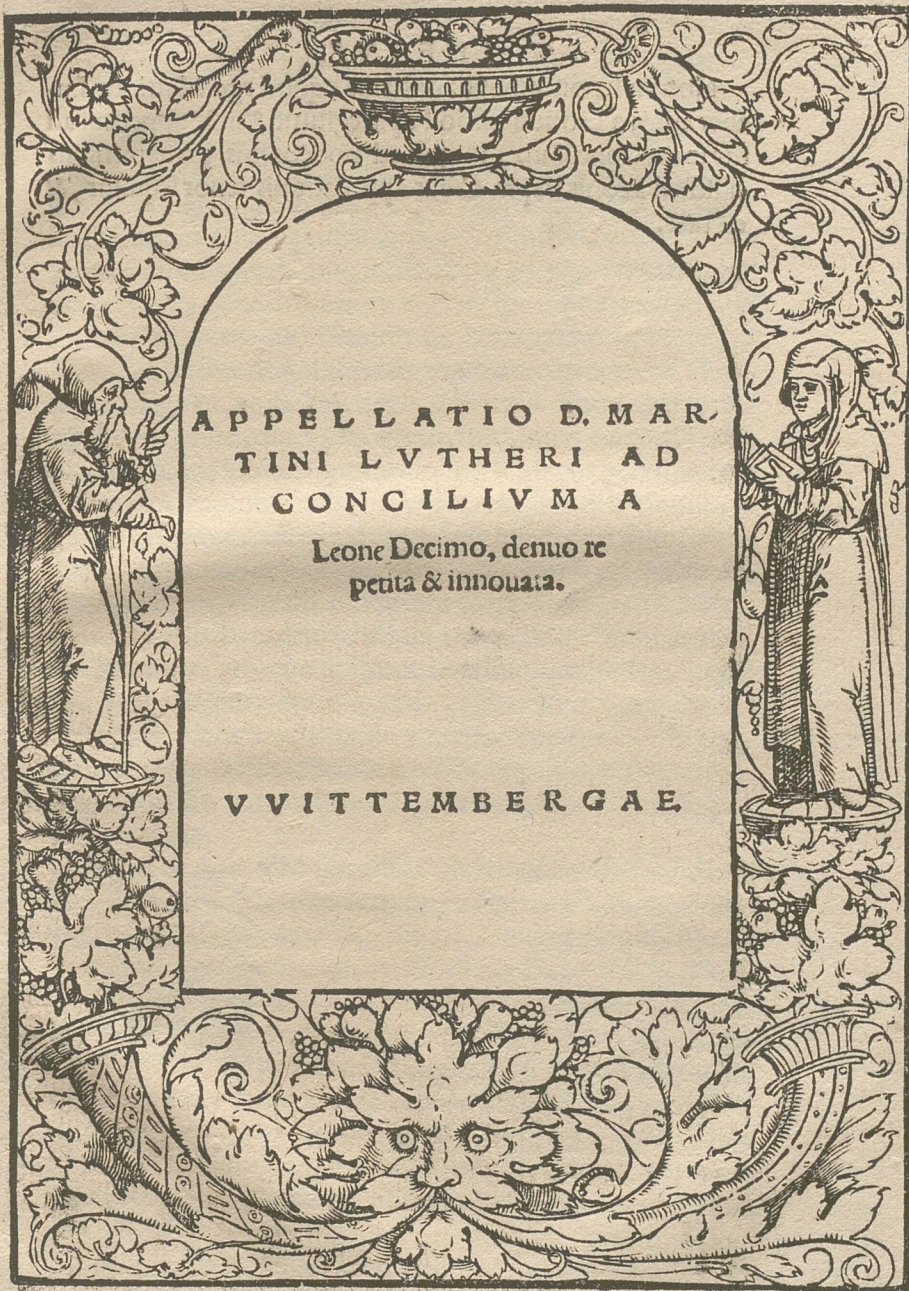
Georg 947

George-B.

504

Handwritten text on the right edge of the page, likely a library inventory or description.

I H E S V S.

Notum sit omnibus Christianis, quod ego Martinus Luther antea a Leone decimo Papa legitime & iuste appellavi ad futurum Concilium, iniquis ad hoc coactus gravaminibus eiusdem Leonis Papæ. Cuius appellationis tenor sequitur, & est talis.

APPELLATIO D. MARTINI LUTHERI AD CONCILIUM A

LEONE DECIMO PAPA

VITTIMBERGAE

In
lesin
uero
sanc
pro
lici
rog
Mar
logi
cipa
pro
stita
qua
anim
pete
tim
ad C
ritu
bus
resta
plen
tur,

& n
sacr
tum
fide

Martinus Lu
e appellauit ad
rauaminibus
or sequitur, &

APPELLATIO F. MARTINI LVTHER AD CONSILIVM.

In nomine domini Amen. Anno a natiuitate eiusdem Mil-
lesimo quingentesimo decimo octauo, indictione sexta, die
uero solis uigesima octaua, mensis Nouembris, Pontificatus
sanctissimi in Christo patris & domini nostri Leonis diuina
prouidentia Papæ decimi, anno sexto, in mea Notarii pub-
lici testiumq; infra scriptorum ad hoc specialiter uocatorū &
rogatorum presentia. Constitutus Reuerendus P. dominus
Martinus Luther Augustinianus Vuittembergen. sacre Theo-
logiæ Magister, ac ibidem lector ordinarius Theologiæ prin-
cipalis, ac principaliter pro seipso citra tamen quorumcunq;
procuratorum suorum quomodolibet hætenus per eum con-
stitutorum reuocationem, habens & tenens suis in manibus.
quandam prouocationis & appellationis papyri schedulam
animi & intentione prouocandi & appellandi, Apostolosq;
petendi, dicens, narrans, prouocans & appellans, certis & legi-
timis de causis. In eadem schedula contentis & comprehensis,
ad Concilium proxime & immediate futurum, saltem in spi-
ritu sancto legitime congregatum, aliis uero congregationi-
bus, factionibus & concionibus priuatis penitus seclusis pro-
testans aliaq; faciens, prout in dicta appellationis schedula
plenius continetur, habetur & describitur. Cuius tenor sequi-
tur, & est talis.

VM appellationis remedium in subsidium
& releuamen oppressorum a iurium cōdito-
ribus sit inuentum, & non solum ab illatis,
uerumetiam ab inferendis, & inferri cōmi-
natis granaminibus & iniuriis, iura appellare
permittat. Adeo quod inferior de nō ab ap-
pellando ad superiorem statuere nō possit,
& manus super orum claudere. Sed cum satis sit in professio,
sacro sanctum Concilium in spiritu sancto legitime congrega-
tum, sanctam Ecclesiam catholicam representans, sit in causis
fidem concernentibus supra Papam, euenit quod nec Papa in

causis huiusmodi, ne ab eo ad Concilium appelletur, statuere possit tanquam id agens quod ad officium suum non spectat ullo modo. Sitq; appellatio ipsa defensio quædam, quæ iure diuino, naturali & humano cuiq; competit, neq; per principem auferri possit. Idcirco ego frater Martinus Luther ordinis Eremitarum sancti Augustini Vuittembergeñ. sacræ Theologiae Magister indignus, eiusdemq; ibidem Lector ordinarius principalis, principaliter & pro meipso coram uobis Notario publico, tanquam publica & autentica persona, ac testibus hic presentibus, animo & intentione prouocandi & appellandi, Apostolosq; petendi & accipiendi. Premissa tamen expressa hac & solenni protestatione, Quod contra unam sanctam & catholicam & Apostolicam Ecclesiam, quam totius orbis esse magistram & obtinere principatum non ambigo, sanctaq; sedis Apostolicæ auctoritatem, ac sanctissimi domini nostri Papæ bene consulti potestatem, nihil dicere intendo. Si quid autē ex lubrico forsan linguæ, seu aduersariorū potius irritamēto, minus recte, & non ea qua debeat reuerentia dictū fuerit, paratissimus sum illud emendare, sed quoniā is qui uicem dei in terris gerit, quē Papā dicimus, cū sit homo similis nobis ex hominibus assumptus, & ipse (ut Apostolus dicit) circumdatus infirmitate, potens errare, peccare, mentiri, uanus fieri, nec sit exceptus ab illa Prophetæ generali sententia, Omnis homo mendax. Nec sanctus Petrus primus & sanctissimus omnium pontificum, ab hac infirmitate liber fuit, quin noxia simulatione contra ueritatem Euangelii incederet, Ita ut rigida quidem, sed sanctissima reprehensione Apostoli Pauli opus habuerit corrigi, ut ad Galathas secundo scribitur. Quo nobilissimo exemplo per spiritū sanctum in Ecclesia monstrato, in literis sacratissimis relicto fideles Christi erudimur, & certi sumus, quod si quis summus pōtifex eadē Petri uel simili infirmitate lapsus, qđ præceperit uel decreuerit, qđ contra diuina militet mādata, nō solū obediendū ei non esse, uerūetiā cū Apostolo Paulo in faciem ei resisti posse, immo debere, ac uelut per inferiora membra infirmitati capitis, pia totius corporis sollicitudine succurri.

Et in huius exempli præsentem ac perpetuam memoriam,
non sine singulari dei consilio factum esse, nõ obscure intelli-
gitur, ut non solum sanctus Petrus, sed etiam salutaris eius re-
prehensor Paulus sanctæ Romanæ Ecclesiæ iuxta & simul pa-
trocinarentur & præessent, ne scilicet solum literis, sed sensibili
quoq; monumento huius summe necessarij ac saluberrimi ex-
empli assidue moneremur, tam ipsa capita, quam nos mem-
bra. Quod si quæ potentium ui armatus, tantum prævaluerit,
ut resisti ei non possit, unum certe illud predictum appellatio-
nis remediũ, reliquum est, quo oppressi releventur. Ad quod
& ego Frater Martiaus Luther predictus modo & animo præ-
dictis confugiens, dico & propono. Quod cum diebus supe-
rioribus indulgentiæ a quibusdam Cõmissariis (ut asserbant)
Apostolicis indiscretissime prædicarentur, in regione nostra
Saxonix, adeo, ut ad exugendas populi pecunias inciperent,
absurda, hæretica, blasphema quædam prædicare, in seductio-
nem animarum fidelium, & summũ ludibrium Ecclesiasticæ
potestatis, præsertim de potestate Papæ in purgatorium, ut cõ-
tinet eorum libellus, quæ summaria institutio uocatur, cum
tamen certum sit ex.c. Abusionibus, Papam non habere pro-
sum ullam potestatem in purgatorium. Deinde una totius Ec-
clesiæ sententia, omniũ doctorum consensu. Indulgentiæ sint
nihil nisi remissiones satisfactionis pœnitentialis a suo iudice
impositæ, ut est clarus textus.c. quod autem. Satisfactio autem
pœnitentialis ab Ecclesiastico iudice imposita, aliud non sit
quam opera ieiunii, orationis, elemosinæ &c. Ideoq; clauibus
Ecclesiæ remitti non possit, quod eisdem non fuerit impositũ.
Item quod certum est ex distinctione trigesima quinta.c. Qua-
lis, quod in purgatorio non solum pœna, sed & culpa remitti-
tur. Culpam autem Ecclesia remittere non potest, sicut nec gra-
tiam conferre. Istis autoritatibus nixus, cum disputandi more
fuissem reluctatus impuris & insulsis illorum dogmatibus, cæ-
perunt illi lucri studio furentes, primũ publicis declamationi-
bus ad populum declarare me hæreticum temeritate impudẽ-
tissima. Deinde apud sanctissimum dominum nostrum Leo-

A iii

nam decinā per quendā dominū Mariū de Perusiis procura-
torem fiscalem accusare, tanquā hāresi suspectū, Et pereundē
dominū tandē impetrantes cōmissionem citandi mei, in per-
sonas Reuerendissimorū dominorū & patrū Hieronymi dege-
nutiis Episcopi Asculani causarum Camerae auditoris, & Sil-
uestri prieratis pallacii magistri, per eosdem me citari curauē-
runt ad urbem, ad personalitē comparēdum. Cumq; ego nec
Vuittembergae tutus ab insidiis, tantū iter perficere nō possem
nec Romae tuto consistere, & pauperculus & imbecillis corpo-
re. Deinde iudices praefati mihi multis causis fuissent suspe-
cti, praefertim qđ Reuerendus pater Siluester aduersarius mihi
fuerit, & Dialogū contra me iam ediderat, & sacris literis mi-
nus eruditus quā ista causa ferre possit, dominus autē Hiero-
nymus in iuribus quoq; plus quā Theologia doctus, merito ti-
mebatur Siluestrinae theologiae cōcessurus, & extra modū suae
professionis hanc rem haberē. Sollicitaui per Illustrissimū prin-
cipem, dominū Fridericū ducem Saxoniae, sacri Romani Im-
perii Archimarschalcū, Landgrauū Thuringiae, Marchionē
Mysinae, ut causa ad partes cōmitteretur nō suspectis, sed hone-
stis & bonis uiris. tunc illi crassa quadā & insulsa astutia instru-
cti, apud sanctissimū dominū Leonem &c. egerunt, ut causa
in seipsos, hoc est, in personam Reuerendissimi dñi Thomae
sancti Sixti Cardinalis, tunc in Germania sedis Apostolicae le-
gati, transferretur, ut qui de ordine Predicatorū & Thomisticae
factionis (id est) aduersariae uel primarius, facile speraretur, cō-
tra me pro ipsis diffiniturus, aut ut uerisimile est, certe ut huius
facie iudicis absterritus, recusarem comparere, & contumaciā
incurrerem. Ego tamē ueritate dei fretus ad Augustam multo
labore & magnis periculis ueniens humaniter quidē a praefato
Reuerēdissimo &c. susceptus sum. Qui cū posthabita protesta-
tione mea & oblatione, qua uel publice uel priuatim me re-
sponsurū obtuli corā Notario & testibus. deniq; praesentibus
quattuor insignibus uiris Cesareae maiestatis Senatoribus, si-
mulq; subiicerem me, meaq; dicta sanctae sedi Apostolicae & iu-
ditio quattuor illustriū uniuersitatū, Basiliē, Friburgē, Loua-

niē. ta-
plicitē
tes me
telligi p
iniquit
cibus &
ras, ac
uit, ac n
bus lesu
tenfa si
strū Le
huiusm
ista app
non ni
possit p
sim reu
disput
ampli
quā &
Reuer
illustri
tra me
praeter
meā fi
cōpar
qua m
nenter
ci ab e
ra aut
nē sen
dam
(qua
Papae
tis ma
in lup

nieñ. tandē & studiorū parenti nobilissimæ Parisiēñ. me simp-
pliciter ad reuocationē urgeret, nec uellet ostendere mihi erro-
res meos, & quibus rationibus uel autoritatibus error a me in-
telligi posset, nimio scilicet suæ factionis fratribus affectus, &
iniquitatis faciem assumens, tandē nisi reuocarem, abiectis pre-
cibus & uotis discendi, & informationibus petitionis minas di-
ras, ac crudelissimas uigore cuiusdā Apostolici breuis intenta-
uit, ac ne redirem in faciem suā imparauit. Quibus grauamini-
bus lesus, tūc ab eius iniqua & uiolenta præsumptione, & præ-
tensa sibi cōmissione appellauī ad sanctissimū dominum no-
strū Leonem decimū melius informandum, prout in scedula
huiusmodi appellationis plenius continetur. Nunc uero etiam
ista appellatione (ut dixi) contempta, cū usq; hodie cupiam,
non nisi ut ostendantur mihi errores mei, quicumq; tandē id
possit prestare, de quo denuo legitime protestor paratissimūsq;
sim reuocare, si quid male dixisse fuero edoctus, Deinde totā
disputationē meā subiecerim summo Pontifici, ita ut nec ego
amplius aliquid in ipsa facere habeam, quā expectare sententiā
quā & usq; hodie expecto. Nihilominus tamē, ut audio, & idē
Reuerēdissimus dñs Thomas sancti Sixti Cardinalis, scribit ad
illustrissimū principē Fridericū, in Romana curia procedi con-
tra me, & auctoritate eiusdē sanctissimi dñi nostri &c. Iudices
pretensos causam prosequi in damnationē meā, nō attēdentes
meā fidelē & superabūdantē obedientiā, qua tāta difficultate
cōparui Augustæ, nec curantes oblationē meā honestissimā,
qua me ad responsionē publicā & priuatā obtuli. Deniq; contē-
nentes ouem Christi petentē humiliter doceri ueritatē, & redu-
ci ab errore, sed simpliciter nec audita, nec reddita ratione, me-
ra autē tyrannide & plenitudine potestatis urgere ad reuocatio-
nē sententiæ, quā ex cōscientia uerissimā iudico, & ad abnegā-
dam fidē Christi & ueram apertissimæ scripturæ intelligentiā
(quantū mea capit conscientia) seducere uolentes. Cū potestas
Papæ nō contra, nec supra, sed pro & infra scripturæ & uerita-
tis maiestātē sit, nec potestātē Papa acceperit oues perdendi,
in luporū fauces proiiciendi, & in errores errorumq; magistros

tradendi, sed ad ueritatē (sicut pastore & Episcopū uicarium
Christi decet) reuocandi. Ex quibus me lesum, grauatiq; sen-
tiens, cū tali uiolētia uideam futurū esse, ut nullus etiā ipsum
Christum audeat confiteri, nec scripturas sacras in Ecclesia sua
propria profiteri, atq; ita me quoq; a uera, sana, Christianaq;
fide & intelligentia in uanas & mendaces hominū opiniones
uiolenter protrudi, & in seductorias populi Christiani fabulas
urgeri. Idcirco a præfato sanctissimo dño nostro Leone non
recte consulto, supraq; dictis pretenſis cōmissione & iudiciis,
& eorū citatione ac processu, & oībus inde sequutis & sequutu-
ris & quolibet ipsorū, ac a quibuscūq; excōmunicatiōe, suspē-
sione, & interdicti sentenciis, censuris, penis & multis, atq; aliis
quibuscūq; denunciationibus & declarationibus (ut preten-
dunt) hæresis & apostasiæ per eos uel alterū eorū quomodoli-
bet attentatis, factis & molitis, attentādis, faciendis & molien-
dis, Ipsorūq; nullitate (suis honore & reuerentia semper saluis)
tanquā iniquis & iniustis, mere tyrannicis & uiolentis. Necnon
a quolibet futuro grauamine, quod mihi ex eo uenire poterit,
tā pro me quā pro omnibus & singulis mihi adherentibus, &
adherere uolentibus ad futurū conciliū legitime, ac in loco tu-
to, ad quē ego uel procurator per me deputandus libere adire
potero, uel poterit. Et ad illū, uel ad illos, ad quē seu quos de
iure, priuilegio, consuetudine, uel alias mihi prouocare & ap-
pellare licet, prouoco & appello in his scriptis, Apostolosq;
primo, secūdo, tertio, instantē, instantius & instātissime mihi
dari peto, Si quis sit, qui mihi dare hos uoluerit & potuerit, &
præsertim a uobis domino Notario testimoniales. Et protestor
de prosequēdo hanc meā appellationē per uiam nullitatis, ab-
usus, iniquitatis & iniusticiæ, & alias prout melius potero, op-
tione mihi reseruata, addendi, minuendi, mutādi, corrigēdi,
& in melius reformandi, omniq; alio iuris beneficio, mihi ac
mihi adherentibus, & adherere uolētibus semper saluo. QUA
quidē schedula corā me & testibus infraſcriptis, ut premittitur
interposita, protestatus fuit & protestabatur expresse se per se
uel procuratorē non posse ad eū accedere a quo extitit appella-
tum tamen

tum tan-
tium, ac
ideoq; pe-
stolos tan-
quidē pe-
testimon-
per qbus
uel plura
instrumē-
tis, sub a-
Regnate
tiarū, uel
de cimiter-
Apostoli
Et Hiero-
missa uo-
Postq;
duratus p-
neq; uoc-
Ad hæc o-
tuperet,
issimæ p-
mētis pe-
stū refera-
phemia,
Ego p-
me adhu-
gitime co-
tis muni-
uero app-
debet m-
persona
tanq; ab-
cōuictū
Secundo
damnat
catholic

tum tamen propter metū plurimorū sibi & uitæ suæ insidiarū
tum, ac eius a quo appellauit, tum propter uiarū discrimina,
ideoq; petiit sibi a me Notario publico cū debita instā Apo-
stolos tales, quales sibi de iure deberent, dari atq; concedi. Cui
quidē petenti dedi Apostolos tales, q̄les sibi debentur, uel saltē
testimoniales p̄sertim instrumēto publico extūc exarandos. Su-
per q̄bus oībus & singulis petiit a me Notario infrascripto unū
uel plura cōfici atq; fieri, publicū uel publica, instrumentū uel
instrumēta. Acta sunt hæc Vuittebergæ Brandebuegē. dioce-
sis, sub anno, indictione, die, mense & pōtificatu, quib⁹ supra.
Regnāte diuo Maximiliano Romanorū imperatore, hora ter-
tiarū, uel quasi, In capella corporis Christi, in Parrochialis ibi-
dē cimiterio situata. Præsentibus ibidē Christofo Beehr sacris
Apostolica & Imperiali auctoritate uicecomite Constantien.
Et Hieronymo Papis Curienſis diocesis Cleric. testibus ad præ-
missa uocatis, rogatisq; pariter & requisitis.

Postquā autē p̄dictus Leo decim⁹ in impia sua tyrānide in-
duratus perseuerat & in tantū crescit, ut me q̄dā Bulla, ut ferē,
neq; uocatū neq; auditū, neq; cōuictū in libellis meis, dānarit.
Ad hæc cōciliū Ecclesiasticū eē in rerū natura neget, fugiet & ui-
tuperet, tāq; infidelis & apostata, suāq; tyrānidē illi⁹ ptāti impi-
ssimæ p̄ferat, iubeatq; ipudētissime ut abnegē fidē Chrī i sacra-
mētis percipiēdis necessariā, atq; ut nihil omittat qd̄ Antichri-
stū referat, sacrā scripturā sibi subiiciat & p̄culcet incredibili blas-
phemia, simq; his intolerabilib⁹ grauaminib⁹ grauissime lesus.

Ego p̄dictus Martinus oībus & singulis in dño notū facio,
me adhuc niti & inherere appellationi factæ & p̄dictæ, eāq; le-
gitime corā Notario & fide dignis testib⁹ innouaui, & his scrip-
tis munio & innouatā p̄nūcio & in uirtute eiusdē adhuc perse-
uero appellās & Ap̄los petēs iure & modo quibus fieri potest &
debet melioribus corā uobis dño Notario publico & autentica
persona & his testib⁹ ad futurū Cōciliū a p̄dicto Leone, primū
tanq; ab iniquo, temerario, tyrānicoq; iudice, in hoc qd̄ me nō
cōuictū nec ostēsis causis aut informatōib⁹ mera prāte iudicat.
Secundo tanquā ab erroneo, indurato, per scripturas sanctas
damnato, hæretico, & apostata in hoc, quod mihi mādāt fidē
catholicam in sacramentis necessariā abnegare. Tertio tanquā

ab hoste aduersario Antichristo oppressore totius sacrae scripturae, in hoc quod propriis meris nudisque uerbis suis agit contra uerba diuinae scripturae sibi adducta. Quarto, tanquam a blasphemio, superbo contemptore sanctae Ecclesiae dei & legitimi Concilii, in hoc quod presumit & mentitur, Conciliū nihil esse in rerū natura, quasi ignoret etiam si non sit actu congregatū, tamen esse personas in Ecclesia non nihil in rerum natura, immo dominos & iudices omnium qui ad Conciliū pertinent pro tempore congregandū. Neque enim ideo imperiū aut senatus nihil est, quia Imperator cum principibus aut senatores, non sunt congregati, quorum interest congregari, sicut hic insigniter & crasse delirat Leo cum suis leunculis.

Horū omnium rationē reddere paratus, offero me pro loco & tempore ad cōparendū & stādū & audiendū qs cōtradicat mihi.

Quocirca oro suppliciter, Serenissimū, illustrissimos, inclitos, generosos, nobiles, strenuos, prudentes uiros & dominos, Carolum Imperatorem, electores Imperii, principes, comites, barones, nobiles, senatores, & quicquid est Christiani magistratus totius Germaniae, uelint pro redimenda catholica ueritate & gloria dei, pro fide & Ecclesia Christi, pro libertate & iure legitimi Concilii, mihi meaque appellationi adhaerere. Papae incredibilem insaniam auersari, tyrannidi eius impissimae resistere, aut saltem quiescere, & Bullae eiusmodi executionem omittere & differre, donec legitime uocatus, per aliquos iudices probatus, & scripturis dignisque documentis conuictus fuero, in quo sine dubio Christo rem facient, in die nouissima cumulatissima gratia remunerandā. Quod si qui hac meā petitionē cōtemnentes, pergant & Papae impio homini plus quā deo obediānt, uolo his scriptis me excusatū corā omnibus & uniuscuiusque conscientia hac fidei fraternaque monitione requisitā, obstrictam suoque onere grauata habere, & iudicio extremo dei super eū locum dare. Dixi.

Quare cū haec sua grauamina in schedula quadā corā me publico Notario & testibus infra scriptis legisset, Protestatus est semel atque iterū se persistere eo animo quo prius a praefato Leo

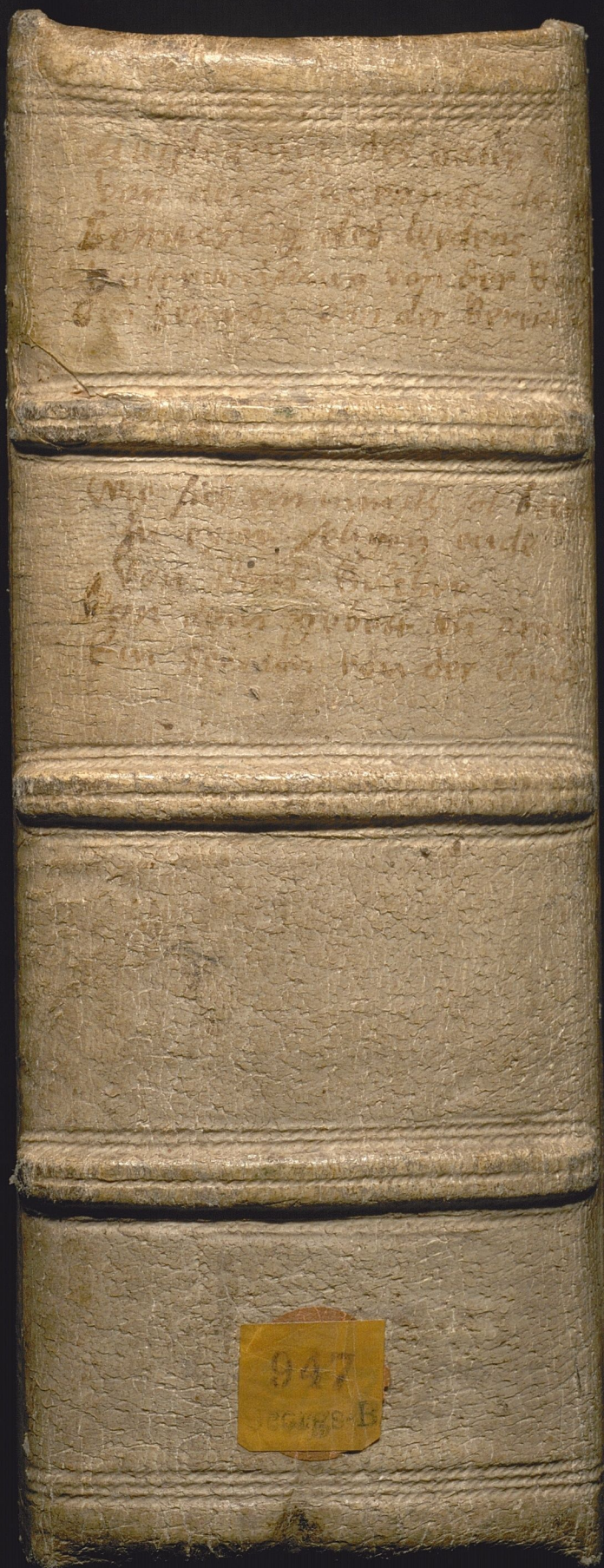
ne decimo
gitimo p
tario pub
iure debet
los quales
tissimū in
omnibus
plura con
strumenta
cesis, An
sti Millefi
ro Saturn
beatissim
prouiden
octauo, I
hora deci
rio suo int
dem situa
nis D. Ioh
Diocesis E
cesis My
mino lac
Domino
sti sacerdo
burgen. cl
Et ego Ioh
publicus s
ctis appel
protestati
sic ut prae
interfui. E
hoc praese
in de cōfe
degi, sign
signaui. In
tum roga

ne decimo appellauerit, Herere sese & tuti iure & patrocinio legitimo prius a se factæ appellationis. Vnde peciit sibi a me Notario publico cū debita instantia apostolos tales, quales sibi de iure debentur dari atq; concedi. Cui petenti tales dedi Apostolos quales a me expectare potuisset, nimirū testimoniales potissimū instrumento publico ex tunc exarandos. Super quibus omnibus & singulis peciit a me Notario infra scripto unū uel plura confici, atq; fieri publicū uel publica instrumentū uel instrumenta. Acta sunt hæc Vuittembergæ Brandenburgen diocesis, Anno a natiuitate domini & saluatoris nostri Iesu Christi Millesimo quingētesimo uigesimo, indiſtōe octaua, die uero Saturni decima septima Mensis Nouembris, Pontificatus beatissimi in Christo patris & domini, domini Leonis diuina prouidentia Pontificis Romani, Huius nominis decimi anno octauo, Regnante diuo Carolo Romanorum Imperatore, hora decima uel quasi in loco habitationis suæ, siue in æstuario suo intra muros & septa monasterii Augustinianorum ibidem situato. Presentibus ibidem uenerabilibus uiris & dominis D. Iohanne Pockmanno philosophiæ magistro de curia, Diocesis Babenbergensis, D. Valētino klochtzer uom geyr, diocesis Mysnensis Imperiali autoritate publico Notario, Domino Iacobo Seydeller de Neuendorff Diocesis Misnensis, Domino Thoma Kluege a cygnea diocesis Numburgen. Christi sacerdotibus, & Caspare Creutziger e Lipsia, Diocesis Merseburgen. clerico, Testib⁹ ad præmissa uocatis pariter & requisitis. Et ego Iohānes Agricola de Eysleben, diocesis Halberstaden. publicus sacra Apostolica autoritate Notarius, Quoniā prædictis appellationi atq; appellationis, repetitioni & innouationi, protestationi, iuris sui reservationi, Om̃ibusq; aliis & singulis dū sic ut præmittē fierent, una cū prænominatis testibus præsens interfui. Ea q; sic fieri uidi & audiui ac in notā sumpsi, Ex qua hoc præsens publicū instrumētū manu mea propria scriptū ex inde cōfeci. Subscripsi, publicaui, & in hanc formā publicā redegei, signoq; nomine & cognomine meis solitis & cōsuetis ob signaui. In fidem & testimoniū omniū & singulorū præmissorum rogatus specialiter & requisitus.

10.

48

APPELLATIO D. MARTINI LUTHERI AD
CONCILIVM A

Leone Decimo, denuo re
voca & innova.

